

από την καταγγέλλουσα μάρτυρες, η απόφαση απειλεί ποινή διπλάσια από εκείνην που προβλέπουν τα δεσπίσματα για εξύβριση του προετού και των παρέδρων¹. Η εξύβριση όμως των ορκωτών παρέδρων τιμωρούνταν και ως πειδαρχικό αδίκημα, με εξαιρετικά υψηλό πρόστιμο (200F)². Επομένως, αν αποδεικνυόταν το αδίκημα σε νέα δίκη, ο καταγγελλόμενος θα πλήρωνε και πρόστιμο.

1. Πρβλ. Θ 46(1746) §2 (ΕΚΣ, σσ. 356-357).
2. Βλ. Θ. 19(1663), ό.π., σσ. 283-284.

28

1760/XII/2

978/φ 16v

χ. Ιωάννη Αδάμη

Απόφαση οριστική. Βαριά σωματική βλάβη σε υπηρέτη. Δικαίωμα σωφρονισμού του υπηρέτη από τον εργοδότη του. Σωματική ποινή. Καταχρηστική άσκηση δικαιώματος.

// 1760. δεκεμβρίου 2.

²/ ||"Εστίωντας νὰ παρόρησιασδὴ κατέμπροσθεν ἡμῶν ὁ δοῦλ(ος)³/ τοῦ κὺρ Πασκάλη μπακάλη ὀνόματι Γκόλιας, μὲ τὸν ἴδιον⁴/ τὸν μπασιᾶντον, ὃποῦ τὸν ἔδ(ει)ρεν μέσα εἰς ξένον κουνά⁵/κι, καὶ τοῦ ἔσχισε τό κεφάλι κάμνωντάςτον γέμα, καὶ ἀνά⁶/πάλιν ὁ κύρ Πασκάλης ἐφανέρωσε διάφορα {τά} φταισή⁷/ματα τοῦ παιδίου, καὶ ὅτι ἔβαλεν χέρι ἀπάνωτου, ὅταν τὸν⁸/ ἔδ(ει)ρεν, καὶ ὅτι τὸν ἐμάδισεν ταῖς τρίχες του, ὅμως δίχως μαρ⁹/τυρίαν, εἰς αὐτό εὑρίσκομεν εὔλογον, ὅτι ὁ κύρ Πασκά¹⁰/λης, νὰ παύσῃ πλέον ἀπό τοιαύτα χαταλμασάγκουρα, ὅσα¹¹/ ἐπραξεν ἔως τώρα καὶ μᾶς ἐντροπιάζ(ει) μέσα εἰς τό κάστρο,¹²/ ὥστε καὶ τοῦ τυχαίν(ει) γκλώμπα |F 6.| καὶ εἰς αὐτὸ ὃποῦ ἔκαμεν,¹³/ καὶ τὸ παιδὶ νὰ κοιτάξῃ νά τὸν ἰατρεύσῃ τὴν πληγὴν του,¹⁴/ τὸ δὲ παιδὶ, καδῶς μαρτυρεῖται πῶς εἶναι ἀνυπότακτο¹⁵/ ἐπρεπε νὰ δέρνεται λουπάταις |24.|, καὶ νὰ ξεύρῃ πῶς κάθε¹⁶/ μπασιᾶς ἔχ(ει) δέλημα νόμιμον νὰ δέρνη τὸν δούλοντον¹⁷/ ὅταν φταίγη ἢ ξημιών(ει) τίποτες, δίχως νὰ ἔχῃ νά τρα¹⁸/βᾶ καμίαν κρίσιν, καὶ ἐγράφη εἰς ἐνδ(ει)ξιν÷

¹⁹⁻²¹/ τζουανής²⁰ μαρκου νην προειστως [μον.], Ιωάν(νης) ἀδάμη, Μανικάτης σαφράν(ος) τρ, Κωνσταντίνος Μανόλη [μον.], πέτκος πέτρου [χ.γρ.].

στ. 6-8 Ισχυρισμός του εγκαλούμενου πραματευτή ότι και ο παδών τον προσέβαλε και του προκάλεσε σωματική βλάβη, χωρίς όμως να μπορεί να το αποδείξει.

στ. 9-18 Επιβάλλεται ελαφρά ποινή στον δράστη, που δημιουργεί κατ' εξακολούθηση φασαρίες με άσκηση βίας («χαταλμασάγκουρα»), που προσβάλλουν την Κ και λαμβάνονται υπ' όψη ως επιβαρυντικά στοιχεία. Αναφέρονται επίσης επιβαρυντικά στοιχεία από προηγούμενη συμπεριφορά του δύματος, που συντελούν στην κατάγνωση της τόσο ελαφράς ποινής. Αν αποδεικνύοταν η κατηγορία του δράστη εναντίον του παδόντος για προσβολή τιμής και πρόκληση σωματικής βλάβης, δα του επιβαλλόταν σωματική ποινή, διότι ο εργοδότης είχε δικαίωμα σωφρονισμού του υπηρέτη και του μαδητευόμενου χωρίς να μπορεί ο τελευταίος να τον εγκαλέσει. Εδώ πάντως η ποινή επιβάλλεται μάλλον για την καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος σωφρονισμού από τον εργοδότη¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 219 (iv), 232 και σημ. 404, 234 και σημ. 412.

29

176I/I/II
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 17r
σχ. 30-32, 36, 66

**Απόφαση οριστική. «Ιδιόχειρος» χρεωστική ομολογία.
Διαιρετή ενοχή συνοφειλετών. Νόμιμη προδεσμία.**

// 176 I ιουναρίου II

^{2/} Ἐπροτοστολοῖσεν ὁ Κὺρος Γεώργιος Κλεῆς καλνταράρης σασ(ος) ἀπό^{3/} οὐλιτζαν Τζεσναντίαν μὲ μίαν ὄμολογίαν ἴδιόχ(ει)ρον τοῦ Κύρου Δημήτριος Γεωργίου καὶ Διμήτρη Σουφρα τό πῶς τοῦ χρεωστοῦν οἱ διό μαζί^{5/} φλορίντζια ούνγκρικα F 620 ἥγουν ἐξακόσια (εἴ)κοσι (εἰ)ς τὸ ὄποιον^{6/} τὸ ἔβρήσκομ(εν) εύλογον κοινᾶς νὰ ἔχουν νὰ τὰ βάνουν (εἰ)ς διορίαν ἡμε^{7/} ρῶν σαράντα διό κατὰ τὸν νόμον τοῦ βηλιαετίου καὶ ἔστω εἰς ἔνδ(ει)ξιν.
^{8-13/} τζουνανής μαρκου, Κωνσταντίν(ος) Μανόλη, Μαβροδής κωνσταντίν(ον), κ<ι>ρηακις γριγορη(ον), ανδρεας γεωργη(ον), πέτκος πέτρ(ον) [χ. Μαν. Σαφράνου], Μανικάτης σαφράν(ος) πρ.

στ. 3-4 Οι εναγόμενοι είναι οι «εκδότες» της ομολογίας («μὲ μίαν ὄμολογίαν ἴδιόχειρον»).

«οἱ διό μαζὶ»: υποδηλώνει μεν ενοχή εις ολόκληρον, από τις σχετικές αποφάσεις όμως συνάγεται ότι αυτή ήταν διαιρετή¹.

στ. 6-7 Η προδεσμία των έξι εβδομάδων προβλεπόταν από την τρανσυλβανική νομοδεσία.

1. Βλ. κατ. εγγρ. 31, στ. 6-7, και ΕΚΣ, σ. 189 (στ').

